

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **L. H.**
bytem X,
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2018, č. j. 096918/2017/KUSK, sp. zn. 096918/2017/KUSK/5

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 28. 6. 2018, č. j. 096918/2017/KUSK, sp. zn. 096918/2017/KUSK/5, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce, Mgr. Václava Voříška, na náhradě nákladů řízení částku 13 200 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Ř., odboru právního (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 5. 2017, č. j. 24987/2017-MURI/OPE/1124, sp. zn. 12155/2017/Dpř.-Pr-334 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán

vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a podle ustanovení § 79 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) povinnost úhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb.

2. Žalobce v žalobě nejprve uvedl, že mezi ním a žalovaným není sporné, že k podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí došlo dne 5. 6. 2017, zároveň však nesouhlasil s tím, že mu bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno dne 18. 5. 2017. Dne 15. 5. 2017 se do datové schránky, do které bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno, přihlásila osoba pověřená podle § 8 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“). Tato osoba však neměla pověření pro přijímání dokumentů určených do vlastních rukou ve smyslu § 8 odst. 8 zákona o elektronických úkonech, které by jí udělil zmocněnec žalobce, který žalobce ve správním řízení zastupoval, a proto tato pověřená osoba nebyla oprávněna prvostupňové rozhodnutí přijmout. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně při odesílání prvostupňového rozhodnutí neoznačil tento dokument jako dokument určený do vlastních rukou, byl zpřístupněn i pověřené osobě podle § 8 odst. 6 zákona o elektronických úkonech, ačkoli tato osoba nebyla oprávněna dokumenty do vlastních rukou přebírat. Žalobce má tak za to, že mu nebylo prvostupňové rozhodnutí doručeno dne 18. 5. 2017, a z toho důvodu nemohlo být odvolání podané dne 5. 6. 2017 zamítnuto jako opožděné.
3. Žalobce dále namítal, že nesouhlasí ani on ani jeho právní zástupce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalovaný nepředložil žádné doklady prokazující jeho tvrzení o včasném doručení odvolání a že jde o tvrzení po koncentraci řízení. Dále žalovaný namítá, že pokud žalobce tvrdí, že mu nebylo správním orgánem doručeno, pak toto tvrzení musí prokázat. Žalovaný dále odkázal na podané odvolání evidované u orgánu I. stupně dne 6. 6. 2017 pod č. j. 43310 a z něhož je nesporné, že zástupce žalobce napadené rozhodnutí obdržel. Dále žalovaný odkázal na právní úpravu ustanovení § 17 a § 8 odst. 6 zákona o elektronických úkonech a § 19 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)
5. Dále žalovaný poukázal s odkazem na § 17 odst. 6 zákona o elektronických úkonech na to, že bylo zmocněnci žalobce doručeno prvostupňové rozhodnutí do datové schránky se všemi účinky tohoto doručení. Žalovaný rovněž poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2012, č. j. 1 Ans 7/2012 – 43, a ze dne 24. 4. 2013, č. j. 3 As 5/2013 – 20, k problematice doručování písemností. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a vznesl současně nárok na náhradu nákladů řízení, které mu podáním žaloby vznikly.
6. Žalobce v replice setrval na stanovisku o včasnosti odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a nezákonnosti rozhodnutí odvolací, neboť jím včas podané odvolání bylo zamítnuto jako opožděné. Dále uvedl, že nebylo jeho povinností upozorňovat žalovaného na pochybení správního orgánu I. stupně; toto pochybení měl odvolací orgán odhalit z úřední povinnosti. Žalobce dále uvedl, že nikdy nenamítal, že by mu nebylo rozhodnutí orgánu I. stupně doručeno, avšak namítal, že mu bylo účinně doručeno až dne 19. 5. 2017 a

nikoli 18. 5. 2017 jak tvrdí žalovaný.

7. Žalobce připomněl, že pokud by správní orgán I. stupně v souladu se zákonem označil písemnost jako určenou „do vlastních rukou“, informační systém datových schránek by zajistil, aby se taková datová zpráva zobrazila pouze osobě s oprávněním číst zprávy do vlastních rukou, v daném případě zmocněnci žalobce ve správním řízení. Dále žalobce zpochybnil relevantnost odkazů žalovaného na judikaturu NSS a uvedl, že nebylo nijak prokázáno, že by se zmocněnec žalobce v odvolacím řízení seznámil s prvostupňovým rozhodnutím dříve než právě 19. 5. 2017, kdy se přihlásil do své datové schránky. Žalobce uzavřel, že ze všech okolností je patrné, že odvolání bylo podáno včas.
8. Žalobce konečně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 As 59/2018 – 36, řešící problematiku označování datových zpráv a na judikaturu Krajských soudů v Českých Budějovicích a Ostravě, ze které vyplývá, že pochybení správních orgánů při označování doručovaných dokumentů nemůže jít k tíži žalobce. K požadavku žalovaného na přiznání náhrady nákladů řízení žalobce uvedl, že je neoprávněný, neboť činnost žalovaného je hrazena z veřejných prostředků a úkony v řízení o žalobě nijak nepřesahují jeho obvyklou činnost.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

9. Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně vydal dne 10. 5. 2017 prvostupňové rozhodnutí. Toto rozhodnutí doručil do datové schránky zmocněnce žalobce tak, že dokument neoznačil příznakem „do vlastních rukou“. Konkrétně je v části doručky nazvané „Do vlastních rukou“ uvedeno „Ne“. V části doručky nazvané „Události zprávy“ je k datu 18. 5. 2017 v 13:32 hodin zaznamenáno: „EV12: Přihlásila se pověřená osoba s právem přístupu ke zprávě ve smyslu § 8, odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění. Datová zpráva je nyní doručena. Případné dřívější datum doručení fikcí nebo doručení dodáním do schránky orgánu veřejné moci není dotčeno.“
10. Dne 6. 6. 2017 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno prostřednictvím zmocněnce žalobce nepodepsané odvolání. Z přiložené obálky a předkládací zprávy ze dne 7. 6. 2017 vyplývá, že odvolání bylo podáno u provozovatele poštovních služeb dne 5. 6. 2017.
11. Přípisem č. j. 35839/2017-MURI/OPE/1124 datovaným dne 7. 7. 2017 (bez dokladu o doručení ve správním spise) byl zmocněnec žalovaného vyzván k odstranění vad podaného odvolání a byla mu k tomu určena lhůta. V přípise je uvedeno, že „Správnímu orgánu tedy doručte doplnění odvolání, kde uvedete, v čem spatřujete rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí, které opatříte vlastním podpisem nebo zašlete elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem. Vzhledem k tomu, že odvolání nebylo podáno v zákonné lhůtě, bylo podáno opožděně, je nutné doplnit výše popsané, kdy celá spisová dokumentace bude předána nadřízenému správnímu orgánu, a na podání bude nahlíženo jako na podnět k přezkumnému řízení ...“.
12. Na tuto výzvu reagoval zmocněnec žalobce podepsaným přípisem doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 17. 7. 2017, v němž uvedl: „Ve výše uvedené věci mi byla doručena písemnost s názvem „Sdělení“ ze dne 7. 7. 2017. V této písemnosti uvádíte, že mnou podané odvolání bylo podáno opožděně. Dle mého názoru bylo toto odvolání včasné, neboť jsem se do datové schránky přihlásil dne 19.5.2017 a ve lhůtě 15-ti dnů jsem podal odvolání, s tím že 15-tý den připadl na den 3.6.2017, což byla sobota a následující pondělí 5.6.2017 jsem odvolání zaslal. Domnívám se tedy, že je vše v pořádku a zdvořile Vás žádám, abyste věc prověřili a sdělili mi,

zda je tedy nakonec vše v pořádku a zda mohu doplnit odvolání o meritorní důvody.“

13. Žalobce prostřednictvím zmocněnce pak odvolání ještě doplnil dvakrát, přičemž v prvním doplnění znovu zopakoval, že odvolání považuje za podané včas s ohledem na den doručení prvostupňového rozhodnutí dne 19. 5. 2017.
14. Dne 28. 6. 2018 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž zamítl odvolání žalobce jako opožděné.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

15. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Posouzení žalobních bodů

16. Mezi žalobcem a žalovaným je sporné, zda bylo odvolání žalobce podané dne 5. 6. 2017 podáno včas, anebo zda se jednalo o opožděné odvolání. Zároveň je předtím potřeba zodpovědět otázku, zda lze doručení prvostupňového rozhodnutí do datové schránky zmocněnce žalobce dne 18. 5. 2017 považovat za řádné a zda se na datovou zprávu obsahující prvostupňové rozhodnutí vztahovala povinnost označit tuto zprávu příznakem „do vlastních rukou“.
17. Povinností správních orgánů označovat datové zprávy obsahující rozhodnutí příznakem „do vlastních rukou“ se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud v žalobcem odkazovaném rozsudku ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 As 59/2018 – 36, který nejprve v odstavci [15] uvedl, že „[v]e věci není sporu o tom, že rozhodnutí správního orgánu se v souladu s § 19 odst. 4 správního řádu, v rozhodném znění (i pro zde projednávaný případ se jedná o § 19 odst. 4 správního řádu ve znění do 30. 6. 2017 – pozn. soudu), doručuje do vlastních rukou účastníka řízení, resp. tomu, koho adresát k přijetí písemnosti zmocnil (§ 20 odst. 2 správního řádu)“. V tomtéž rozsudku v odstavci [22] pak Nejvyšší správní soud uvedl, že „[s]e stěžovatelem se proto nelze ztotožnit v tom, že by se v případě doručování prostřednictvím datových schránek neuplatnil § 19 odst. 4 správního řádu, tedy, že by vůbec nemělo být rozlišováno, zda je písemnost určena do vlastních rukou adresáta či nikoliv (tedy s výjimkou písemností, které by jinak byly posílány obálkou s červeným pruhem, které, jak sám uváděl žalovaný, se v případě rozhodnutí nepoužívají.)“ Zdejší soud se plně ztotožňuje s výše uvedeným právním závěrem Nejvyššího správního soudu, od kterého nemá důvodu se odchýlit, a proto konstatuje, že i v nyní projednávané věci platí, že prvostupňové rozhodnutí, které bylo doručováno zmocněnci žalobce prostřednictvím datové schránky, mělo být označeno příznakem „do vlastních rukou“.
18. Z doručení k prvostupňovému rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně neoznačil zprávu obsahující toto rozhodnutí příznakem „do vlastních rukou“. Po tomto prvním kroku soud dále posuzoval, jak se toto pochybení správního orgánu I. stupně promítlo do procesních práv žalobce a jaký to mělo vliv na včasnost podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.
19. Z informací uvedených v doručence vyplývá, že se dne 18. 5. 2017 přihlásila do datové schránky osoba oprávněná podle § 8 odst. 6 zákona o elektronických úkonech. Nicméně toto ještě neznamená, že došlo k řádnému doručení prvostupňového rozhodnutí. Podle § 8

odst. 8 zákona o elektronických úkonech platí, že „[p]ověřená osoba je oprávněna k přístupu k dokumentům určeným do vlastních rukou adresáta pouze, stanoví-li tak osoba uvedená v odstavcích 1 až 4 nebo administrátor“.

20. Žalobce v žalobě tvrdí, že osoba pověřená k přístupem do datové schránky ve smyslu § 8 odst. 6 zákona o elektronických úkonech, která se dne 18. 5. 2017 do datové schránky zmocněnce žalobce přihlásila, nedisponovala příslušným pověřením pro přístup k dokumentům určeným do vlastních rukou ve smyslu § 8 odst. 8 zákona o elektronických úkonech. Zároveň není ze správního spisu zřejmé, že by se osoba oprávněná, tj. zmocněnec žalobce, seznámil s obsahem prvostupňového rozhodnutí tentýž den, kdy se do datové schránky přihlásila osoba oprávněná podle § 8 odst. 6 zákona o elektronických úkonech, tedy dne 18. 5. 2017. Ze zjištěného skutkového stavu tak nelze dospět k závěru, že by byla dne 18. 5. 2017 naplněna materiální funkce doručení, neboť nebylo prokázáno, že se dne 18. 5. 2017 seznámil zmocněnec žalobce s prvostupňovým rozhodnutím. V takovém případě nemůže být lhůta pro podání odvolání počítána od 18. 5. 2017 a odvolání podané dne 5. 5. 2017 nemůže být zamítnuto jako opožděné.
21. Z výše uvedených důvodů tak krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. c), § 78 odst. 1 s. ř. s. a podle § 78 odst. 4 věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
22. Nesouvisející s přezkoumáním napadeného rozhodnutí jsou pak žalobní body, ve kterých žalobce namítal, že nesouhlasí ani on ani jeho právní zástupce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci. Těmito žalobními námitkami se soud vůbec nezabýval, neboť nemají žádnou relevanci pro toto řízení a nijak nesouvisí s činností zdejšího soudu.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

23. Vzhledem k tomu, že žalovaný neprokázal, že bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno osobě oprávněné dne 18. 5. 2017, a přesto zamítl odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí jako opožděné, dopustil se podstatného porušení ustanovení o řízení, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, a dopustil se tak nezákonnosti ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a naplnil tak důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí soudem. Doručením rozhodnutí prostřednictvím datové zprávy, která nebyla opatřena příznakem „do vlastních rukou“ a která se zobrazila osobě oprávněné podle § 8 odst. 6 zákona o elektronických úkonech, aniž by měla přístup k dokumentům určeným do vlastních rukou ve smyslu § 8 odst. 8 zákona o elektronických dokumentech, nebyla dodržena materiální funkce doručení. Tímto právním názorem je žalovaný v dalším řízení vázán. Žaloba je důvodná a soud proto napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a odst. 7 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť neměl ve věci úspěch. Úspěšnému žalobci přiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, navzdory tomu, že i v této věci zvolil žalobce prostřednictvím svého zmocněnce v rámci přestupkového řízení obstrukční procesní taktiku (nepodepsaná plná moc připojená k odporu, podání pouze blanketního odvolání bez náležitostí a věcných námitek). Ze správního spisu totiž dále plyne, že správní orgán I.

stupně nesprávně předložil žalovanému k rozhodnutí blanketní odvolání, k jehož doplnění před tím žalobce nevyzval. Učinil tak až z pokynu žalovaného výzvou ze dne 7. 7. 2017, na jejímž základě zmocněnec žalobce odvolání doplnil a již tehdy namítal včasnost odvolání, kterouto námitku však správní orgány následně nesprávně vyhodnotily. Soud dále přihlédl také k tomu, že žalovaný rozhodl o odvolání teprve na základě opatření proti nečinnosti přijatého Ministerstvem dopravy.

25. Žalobci tak soud přiznal náhradu nákladů v celkové částce 13 200 Kč. Tuto částku tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a odměna advokáta ve výši 10 200 Kč, jež zahrnuje tři úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava věci, sepsání žaloby a repliky dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „advokátní tarif“) ve spojení s § 35 odst. 2 s. ř. s.]; dále výsledná částka sestává ze tří paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. srpna 2019

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně

